

Európsky deň rodičov a školy v Materskej škole v Drienove

Mesiac október je už tradične mesiacom, kedy vrcholí krásne ročné obdobie – jeseň aj v našej MŠ. Deti majú množstvo poznatkov o jeseni: pozorovali prírodu, polia, záhrady, jesenné práce, zber úrody, ochutnávka ovocia a zeleniny, ale aj varenia kompótov, zberali opadané lístie, ktoré sa využilo pri pracovnej výchove, maľovali jesennú prírodu, aj úrodu zo záhrad. Tieto zážitky a akcie vyvrcholili 10.10.2007 na školskom dvore MŠ dopoludním rodičov a MŠ na EURÓPSKY DEŇ RODIČOV A ŠKOLY.

Vďaka mnohým rodičom, ktorí toto všetko pripravovali len a len pre deti patrí poďakovanie: p. Mišínskej s manželom, p. Revákovi, p. Lendelovi, p. Harvanovi, p. Stanekovi, p. Mitríkovi.

Deti v tento deň určite prežili dopoludnie plné prekvapení a radosti.

Obdivovali krásneho poníka na ktorom sa mohli povozit' a odhodit' zábrany a strach.

Nafukovací hrad prilákal deti k pohyblivosti a šanteniu. Ďalšou atrakciou pre deti bolo vidieť na vlastné oči športové auto, ktoré sa zúčastňuje na súťažiach, zo zatajeným dychom pozorovali silné motory a zvuk auta sa im nesmierne páčil a určite každý chlapec túžil byť športovým pretekárom

Policajné auto, ktoré riadil ujo policajt s tetou policajtkou vyvolávalo u deti rešpekt a disciplínu, ale aj ukážka práce so psom bola pre deti niečím novým a zaujímavým.

Športovnejšie deti, ktorým je blízky futbal vyjadřili záujem a radosť návštevou futbalistu, ktorý sa deťom venoval a oboznámil ich so základnými pravidlami hry.

S veľkým záujmom sledovali deti hasičské auto, prácu hasičov pri požiaroch, ale aj hasičov, ktorí im rozprávali o práci, ktorá pomáha pri zachraňovaní ľudských životov.

Šikovné mamičky predvedli fantáziu pri vyrezávaní tekvic, ktoré patria tiež do ročného obdobia jesene. Rodičia boli spolu so svojimi deťmi skvelí, pomáhali a zapájali sa do rôznych činností. Medzi rodičmi sa objavil aj bývalý starosta p. Štefaňák, ktorý celé podujatie so záujmom sledoval a tešil sa z dobrej myšlienky ako pekne stráviť dopoludnie hoci aj s tými najmenšími.

A akáže by to bola oslava jesene ak by chýbal teplý čaj, vitamíny v podobe vitamínových mis, sladkého pohostenia a hlavne od rána sa deti tešili na opekánie a jedenie pečených zemiakov.

Do kroniky života MŠ sa zapísal ďalší skvelý deň, ktorý zbližil ľudí, deti a kolektív MŠ v presvedčení, že aj takými podujatiami sa dá našich najmenších potešiť a prispieť k ich obzoru, poznatkom a poznávaniu okolitej skutočnosti.

Naše poďakovanie patrí ešte raz skvelým rodičom, ktorí pomáhajú MŠ, ale aj deťom prežiť krásne detstvo aj takýmito akciami.

Lúčili sme sa poďakovaním a presvedčením: do roka a do dňa sa na takejto akcii určite stretne všetci spolu.

(Ďalšie fotografie nájdete na internete: www.drienov.sk)

Riad. MŠ v Drienove: Anna Hnatová

Spomienky na otca Doľáka

Pri príležitosti nedožitého deväťdesiateho výročia narodenia a blížiaceho sa desiateho výročia smrti.

Osobnosť duchovného otca Františka Doľáka sa nezameniteľne vpísala do života mnohých generácií Drienovčanov. Ja si ich pamätám skutočne od prvých rokov, keď ako mladý kňaz začali účinkovať v našej farnosti. Spočiatku mali dosť veľké zdravotné problémy po úraze hlavy, ktorý sa im stal pri zrážke s traktorom v Prešove. Boli však bojovník, ktorý problémy prekonávali prácou a komunikáciou s ľuďmi. Prihovárali sa každému, s kým sa stretli - od dieťaťa po starca.

Spomínam si na ich účinkovanie za katedrou. Vedeli požartovať, obdarovať deti pri rôznych príležitostiach drobnou sladkosťou, ale veru, v duchu vtedajších výchovných prostriedkov, aj potrestať. Raz, keď sa nás na hodine náboženstva pýtali, ako nosili Archu úmluvy, zo mňa so smiechom vyhrklo, že „na drúčkoch“. Vtedy ma aj ponaháňali okolo lavíc. Manžel zasa spomína, ako sa naoko rozčuľovali, keď im ako chlapec povedal, že Desat' božích prikázání preložili zle, lebo podľa deviateho – Nepožiadáš manželku blížneho svojho, manžela blížnej svojej možno požiadať. V jednom období sa otec Doľák venoval svojim rímskym ovečkám spolu s nebohým pánom Tomkom. Zvykli potom so smiechom rozprávať, že keď sa raz ponáhľali po „Faluseri“ na vyučovanie náboženstva na „Uhlisko“, tak oproti idúci Rómovia ich povzbudzovali: Skoro, skoro, bo henten pan farar (mysleli tým pána Tomka) už išli!“

Od mlada nás učili nielen zúčastňovať sa pobožnosť, ale aj starať sa o chrám. Pamätáte sa, ako sme pravidelne zametali dlažbu vlhkou pilovinou? Alebo si pamätám, že nám, dievčatám, ktoré sme nosili sochu Panny Márie kúpili látku a dali ušiť dvojaké šaty na túto príležitosť. Nikdy nemali ďaleko od myšlienky k činom. Pozhánali kdesi figuríny a poobliekali ich do originálnych drienovských krojov. Tie sú teraz umiestnené v klube dôchodcov. So svojimi miništrantami a s tými, čo upratovali kostol, sa neraz nezištne podelili s výslužkou, ktorou ich obdarovali svadobčania. Ozaj sa o nich dá povedať, že to boli štedrý človek. Pri rôznych chlapských prácach okolo kostola, a bolo ich nemálo, pamätali aj na chlapské občerstvenie. Alebo, keď sa brigádovalo pri stavbe MNV, šli náhodou okolo. Po krátkej dobe sa vrátili k pracujúcim s chlebom, salámou a fľaškou s tým, že priniesli dačo pod zub, ale musia im na úrade urobiť čiarku, akoby boli na brigáde.

Za 40 rokov sa ľudia dobre spoznajú. Drobné kamienky rôznych farieb tvoria mozaiku života – nášho, aj toho kňazského. Aj po mnohých rokoch musíme uznať, že náš pán farár Doľák voňali človečinou a tá mozaika sa im vydarila. Preto sa nevytráia z našich spomienok a modlitieb.

V. Pavúrová

Stalo sa nestalo v Drienove Miniaturky zo života

Tento príbeh asi mnohí poznajú, širil sa dlhé roky ústnym podaním, a tak je možné, že táto verzia nebude práve tá, ktorá úplne zodpovedá skutočnosti. V podstate nám však ide len o milú spomienku na ľudí, s ktorými sme žili.

Vofakedy nebolo na Slovensku toľko detských domovov, ani rôznych ústavov pre ľudí, ktorí boli z nejakých príčin odkázaní na cudziu pomoc. Takí potom buď putovali po zemi ako žobráci, alebo tých šťastnejších prijali u niekoho „za svojho“ a za prácu v dome a okolo sa potom mohol najesť a vyspať ako človek pod strechou. Na vyšnom konci takto prežil život u svojho dobrodinca cigánsky chlapec Andriš Duduš. Rozumom nevynikal, ale jednoduché práce okolo domu zvládol. Vypomáhal, kde ho zavolali a takto nehľadoval, ba si možno nejakú tú korunku aj zarobil.

Raz prišli do obce kolotočiar. Rozložili svoje mašinky na námestí a lákali deti a mládež trocha si zavysťrajať. Mamičky mali čo robiť, aby pred deťmi uchránili všetko, čo sa dalo speňažiť. Nikde veru nebolo koruniek nazvyš. V nedeľu sa kolotoč roztancoval, deti výskali a zážitok z krkolomných jász d'aleko prevyšoval pocit zmrznutia všetkých údov. Andriš postával pri kolotoči a priam horel túžbou tiež si to skúsiť. Ako tak so závisťou pozeral na šťastné deti, išli okolo pán farár Doľák. „Co, Andriš, by si še chcel povožic?“ Andriš chodil na faru rúbať drevo. Teraz nesmelo prikývol: „Ta, chcel.“ Neboli by to pán farár Doľák, žeby ich nenapadlo urobiť Andrišovi radosť, ale zároveň a pyšne sa ozval po okolí, či ho všetci vidia. Jazda to bola krásna, ale akási dlhá. O to sa, samozrejme postarali jeho mecenáš – pán farár. Úmyselne zabávali kolotočiara. Andrišovi začalo najprv byť zima, potom mu prišlo zle. Aj by bol kričal, ale sa hanbil. Keď kolotoč konečne zastal, Andriš sa celý zelený horko-ťažko postavil na nohy a keď neistým krokom prechádzal okolo pána farára, ten sa mu nevinne prihovoril: „Andriš, tu maš ešče korunu, ic še ešče povožic.“ Ten, aj keď nebol práve najbystrejší, pochopil, kto zapríčinil jeho nepríjemnú skúsenosť, a tak im len farár-nefarár seabavedome odvrkol: „Nechcem, teraz ic ty!“

Z pamätnej knihy obce Drienov

Strana 71, Rim. kat. fara, zapísané v roku 1935

V obci je rkat. fara (farský úrad). Tu prevláda náboženstvo rkat. 79.31% obyv. (dľa najnovších publikácií sčítania ľudu). Obec dľa záznamov cirkevných „A kassai százéves egyházmegye történeti névtára 1904“ sa zafunduje ešte za doby Árpádovcov. Prvé cirkevné záznamy sú z r. 1331. Dnešnu rkat. faru dal vystaviť (vybudovať) gróf Károl Andrásy. Farský úrad bol preložený do Obyšoviec r. 1743, ale r. 1759-om bol nazpäť umiestnený. Mená rk. duchovných tu účinkujúcich sú tiež známe len od časov založenia matriky, od roku 1734. Mená účinkujúcich duchovných: Ján Horvat od 1745-1750, Ján Priboczy od 1750-1754, Ján Jesensky od 1754-1760, Andrej Visnyovsky od 1760-1769, Páter Murin Chrisoloy od 1769-1770, Jozef Balog 1770-1772, Ján Golsky od 1772-1785, Jozef Popik od 1785-1804, Ján Lumzos od 1804-1820, Michal Pixmann od 1820-1826, Ján Mislinsky, kanoník, ktorého pozostatky sú uložené v krypte pod oltárom Srdca Ježišovho od 1826-19. III. 1864, Ján Kokorak od 1864-1869, Jozef Plavecky od 1870-1898 je pochovaný na terajšom cintorine, lipocfalvi Belizar Keczer dek. f. od 1898-1930, bol zeman pyšnej a prchkej povahy, zarytý konzervatívec, novotu nenavídel, veriacim aj v kostole vynadaval do „hovedov“, ovšem mal aj dobré stránky. Imrich Deák od 1930-1931. Tento duchovný z neznámych príčin sa zastrelil na fare v čase, keď vyspovedal svojich veriacich, ako farár bol výborný kazateľník a krásne spieval. Terajším správcom rkat. fary je dôst. p. Aurel Uhlárik, ktorý od 1931-ho roku zdarne pôsobí.

Matrika

V matrike narodených pri jej založení r. 1743 nachádzajú sa tieto mená: Michal Staško, Ján Majerník, Adalbert Lidecky, Mária Semanová, Tomáš Kláray pán, Juraj Fagyos, Márton Mogyos, Ján Juhás kalvin, Zuzana Lintner, Gašpar Ondrejovsky, Alžbeta Stankai, Juraj Ivan, Anna Porvazník, Ján Osikovský, Juraj Koteles, Ján Polak, Andrej Lesko, Juraj Čatloš evanjelik, Matej Koval evanjelik, Andrej Hudačko, Anna Klucsarova ľuteranka, Michal Juhász kalvin, Alžbeta Vavreková, Ján Sepeši, Ján Mitro, Ján Krupsky, Ján Balog – 1747. Ján Kušník, Ján Havrilla gkat., Jozef Mendík, Ján Szuchodolinsky. 1749-tom Matej Petro, Šimon Semačko, Ladislav Jurko, Štefan Ondaš ľuterán 1750. Adam Bogár cigán kalvin, Andrej Sabol, Michal Mraz, jeho krstným otcom bol gróf Andrásy, Jozef Sepeši atďalej. V terajšom rkat. kostole boli pokrstení katolíci ritu gkat., evanj. a kalvinského.

Poznámka redakcie: Málo zaujímavú stať o matrike sme uverejnili preto, aby ste si mohli porovnať, drienovské priezviská pred 250-timi rokmi s dnešnými.

Spoločenská kronika

Všetko najlepšie, dobré zdravie a pokojný život želáme jubilantom, ktorí sa v blízkej dobe dožívajú

60 rokov

09. 10.	Božena Andreánska	Mierova 4
19. 10.	Imrich Korem	Kvetná 52
21. 10.	Jolana Sokolová	Kvetná 32
28. 10.	Agesa Poláková	Revolučná 20
11. 11.	Jozef Vavrek	Okružná 19
16. 11.	Anton Demek	Osloboditeľov 21
22. 11.	Elena Gromošová	Žížkova 21
06. 12.	Kristína Pinková	Osloboditeľov 42
17. 12.	Jozef Porvažník	Kvetná 53

70 rokov

17. 11.	Juraj Holovič	Záhradná 76
15. 12.	František Domanič	Žížkova 36

80 rokov

11. 10.	Anna Krajinská	Pod Dvorom 8
07. 11.	Anna Havrilová	Osloboditeľov 43

Medzi nami vítame nových občanov:

06.09.	Patrik Džobák,	Pod Dvorom 6
20.09.	Anna Slaninová,	Žížkova 70
03.10.	Lenka Vargová,	Okružná 32

Sobáše:

29.9.	Ing. Tomáš Búda, Považany, Kríž n/Váhom 471
a	Ing. Ivana Štefanková, Okružná 21

Navždy sme sa rozlúčili:

27.07	Kristína Sokolová	Kvetná 32	62-roč.
17.09.	Johana Matejová	Žížkova 52	82-roč.
23.09.	Helena Bilá	Partizánska 10	75-roč.
28.09.	Ján Sabol	Jarková 22	70-roč.
28.09.	Anna Kačmárová	Jarná 6	86-roč.
09.10.	Veronika Arvayová	Letná 5	75-roč.
11.10.	Pavol Mižák	Okružná 42	61-roč.
16.10.	Ján Novotný	Záhradná 64	55-roč.

Bavíme sa s občasníkom

Neskoro v noci budí manželka manžela. Čo je? Čo sa stalo? Prečo ma budíš? Nič sa nestalo, len nechápem, ako môže niekto s takým malým platom tak pokojne spať.

V mäsiarstve za pultom visí veľké zrkadlo. Zákazník sa pýta mäsiara, prečo ho tam zavesil. Pane, videli ste už ženu, ktorá, ak má pred sebou zrkadlo, by sa pozerala na váhu?

Pán doktor, manželka odcestovala do kúpeľov a nechala mi malého syna. Starám sa o neho, chodíme spolu na prechádzky, kúpem ho, hrám sa s ním a napriek tomu mi chudne pred očami. Už schudol 6 kí. No, to je zaujímavé. A čo mu dávate jesť? Preboha, na to som celkom zabudol.

Starká, zakry mi, prosím ťa, nohy a daj ten televízor tichšie. Nemôžem ... sme v kine.

Dcéra hovorí svojej matke: Nezapadni, že keď nabudúce budeš v spoločnosti hovoriť o našom veku, musí byť medzi nami rozdiel aspoň deväť mesiacov.

Žena odišla na služobnú cestu a tak muž zobudí ráno syna a vedie ho do škôlky. Tu mu však učiteľka hovorí – váš syn sem nepatrí. Tak s ním ide do druhej škôlky, ale ani tu nepatrí. V tretej sa situácia opakuje. Pri ceste do štvrtej synček poznamena: Oci, ešte jedna škôlka a ja zmeškám do školy!

Zabudnutý drienovský paroch (farár) Pokračovanie z predchádzajúceho čísla

Keď v roku 1910 bola po posviacke cerkvy Uspenia Presvjatej Bohodici v Drienove namontovaná v predsieni (babinci) pod vežou pamätná tabuľa, nemohlo chýbať na tejto tabuli ani meno otca Mižička – Mizicskó Jeno lelkészek, ktorý ako miestny duchovný vykonával dokončovacie práce na tomto chráme, o ktorého výstavbu sa vo veľkej miere zaslúžila grófska rodina Andrassyovcov z Krásnej Hôrky. Táto tabuľa je dodnes na stene vstupnej časti chrámu po pravej strane pri vstupe cez hlavný vchod.

Otec Eugen spolu so svojou manželkou vychovali sedem detí. Najstaršia dcéra Oľga a syn Emil sa narodili na prvej farnosti na Hradisku, ďalšie deti Pavol, Gabriela, Alžbeta, Teodózia a Monika sa narodili vo Varhaňovciach. Dcéra Gabriela sa vydala za grkat. kňaza Vojtecha Molčana. Dcéra Teodózia dostala pred nástupom do školy zápal stredného ucha a po neúspešnej operácii ostala nepočujúca. Aj z toho vidieť, že križe neobchádzali ani rodinu otca Eugena.

Manželka Margita bola sesternicou vladyku Pavla Petra Goidiča, ČsVV. A vladyka ešte ako kňaz často navštevoval varhaňovskú faru. Stará, dnes už nestojaca budova fary bola otvorená pre každého pocestného a pre deti vytvárala harmonické rodinné zázemie.

Koncom tridsiatych rokov minulého storočia sa u otca Eugena začala prejavovať silná reuma, ktorá bola výsledkom jeho obetavej kňazskej služby. Pravidelné cestovanie v otvorenom koči v chladnom počasí, státie v nevykúrenej cerkvy, či práca okolo fary zanechali stopu na zdraví otca Eugena. Keď v posledných rokoch nevládal chodiť, jeho oporu sa stala palička, s ktorou ho bolo vidieť aj pri stretnutiach v Drienove. Tu mal oporu vo svojich veriacich a kurátoroch, akým bol napríklad Jozef Demek.

Otec Mižičko zomrel 9. mája 1942 na fare vo Varhaňovciach na zápal pľúc vo veku 65 rokov. V kronike Varhaňovcov sa o jeho smrti píše: *Dňa 9. mája stratili Varhaňovčania a filiálky svojho duchovného otca E. Mižička, farára – dekana. Podľahol dlhej chorobe, ktorú trpezlivo*

znášal. Na poslednú cestu odprevadili ho so smútkom celej Varhaňovce, obyvatelia z filiálok a zo susedných dedín. Toľko ľudí vo Varhaňovciach ešte nevideli. Urbárska obec a školské deti kúpili nebohému krásne vence. Smútok bol všade úprimný, lebo nebohy bol veľmi obľúbený pre svoju dobrotu. Bol vo Varhaňovciach 36 rokov.

Po smrti otca Mižička ostala manželka Margita spolu s najmladšou dcérou Monikou ešte do jesene na fare vo Varhaňovciach, aby pozberali vypestovanú úrodu. Keď do Varhaňovcov prišiel v roku 1942 nový kňaz o. Anton Minčík, prešli koncom októbra bývať do Drienova, kde im ich priateľ učiteľ Demjančík poskytol bývanie vo svojom dome na veľkej križovatke. Počas frontu prišla z Nižného Mirošova pri Svidníku do Drienova aj dcéra otca Eugena Alžbeta, ktorá bola učiteľkou a za vojny učila na Gréckokatolíckej škole v Drienove. Vdova Margita Mižičková žila v Drienove do mája 1945, kedy sa presťahovala s dcérou na Solivar.

Éru otca Mižička si pamätá už iba veľmi málo našich obyvateľov. Jeho úloha pri šírení a podávaní Kristovho Evanjelia však bola nenahraditeľná, lebo tu pôsobil takmer štyridsať rokov. Je našou povinnosťou pamätať na všetkých kňazov, ktorí v Drienove pôsobili a modliť sa za nich. Tak ako každý kňaz v proscomídií sa modlí a spomína svojho biskupa, ktorý ho vysvätil, tak aj my, veriaci sa modlíme za tých kňazov, ktorí nás krstili a duchovne viedli, lebo aj vďaka nim raz okúsime radosti neba. Kto poznal otca Eugena, nech si spomenie na neho vo svojich modlitbách a možno aj navštívi jeho hrob na varhaňovskom cintoríne, kde je pri križi pod veľkým javorom pochovaný spolu so svojim svokrom, otcom Ignáčom Timkom. Spolu sa v starosloviencine modlíme za otca Eugena túto modlitbu: *Hospodi, upokoj dúšu rába Tvojeho jereja Eugena, v místi zláčni, v místi pokójni, otváruže otbiže bolízn, pečal i vzdycháni je i sotvori jému víčnuju pámjat. Amiň.*

Peter Krajňák, ml., študent grkat. teológie

Zo Základnej školy v Drienove

Popoludnie s pamätníčkom

„Malovala si pamätníček a dala mi ho ako dar.

Ošetrujem ten jarný klíček, nehodný jeho hospodár“

(Rúfus, M.: Pamätníček)

Pri príležitosti Medzinárodného dňa školských knižníc 22. 10. 2007 pripravila školská knižnica Základnej školy v Drienove Stretnutie s pamätníčkom.

Pamätníček patrí už dlhé roky medzi blízke osobné predmety predovšetkým mladších detí, jeho hodnota je závislá od starostlivosti majiteľa i prispievateľa. Pri našom spoločnom stretnutí s pamätníčkami sme deťom ukázali možnosti výtvarného spracovania obrázkov, napríklad aj technikou fúkacích fixiek či kreslenia pomocou šablón, ale hlavným cieľom spoločného stretnutia bolo ukázať deťom, ako vybrať vhodný veršík, ako vytvoriť pekný rým vo vlastnej rýmovačke, ako sa vyhnúť ošúchaným veršom z čias mladosti našich mám. Predstavili sme si Pamätníček Milana Rúfusa s ilustráciami jeho dcéry, tiež sme si ukázali, ako si pomôcť pri výbere veršíkov vhodnou knihou zo školskej knižnice.

Záujem detí sa sústredil na prehliadku najkrajších pamätníčkov a na možnosti zaujímavého ilustrovania. Odborná porota, do ktorej sme pozvali vyhodnotila celkový dojem, originalitu a úpravu pamätníčkov a vybrala 3 najkrajšie pamätníčky, ktorých majiteľky boli ocenené milým prekvapením. Najkrajšími pamätníčkami sa tak stali pamätníčky K. Tomkovej z 5. ročníka, K. Balikovej z 2. ročníka a L. Trochanovej z 8. ročníka.

Rôznymi aktivitami alebo výstavami v priebehu roka školská knižnica usiluje motivovať deti k čítaniu zaujímavej knihy či časopisu. Tí, ktorých záujem o stretnutie s knihou je menej výrazný a mávajú možno obavy z rozsiahlych textov, dostali možnosť stretnúť sa s písaným umeleckým slovom v kratších formách. Naším cieľom bolo prebudiť záujem o zábavné verše, rýmovačky a iné rečňovanky či veršíky i z vlastnej dielne. Aj v nasledujúcom mesiaci pripravuje školská knižnica zaujímavé stretnutia s umeleckým textom, na ktoré srdečne pozýva všetkých svojich čitateľov i priateľov dobrých kníh.

P. Mirdalová

Zdravá škola

Svetový deň ochrany zvierat

I v tomto školskom roku pokračujeme v realizácii projektu školy podporujúcej zdravie. Reláciou v školskom rozhlase sme venovali pozornosť Svetovému dňu ochrany zvierat, ktorý si pripomínáme vždy 4. októbra ako sviatok všetkých zvierat, v tento deň sa totiž v roku 1182 narodil ich patrón sv. František z Assisi.

Deň zdravej výživy

Už po tretí raz sme pre žiakov 1. stupňa usporiadali Deň zdravej výživy. Členovia záujmového útvaru Poznávanie prírody pripravili sprievodnú výstavku zdravých potravín a ukážku správneho stolovania. Tematicky ladená relácia školského rozhlasu podčiarkla význam zdravej stravovania. Deti si doniesli zdravú desiatu, k nej v škole dostali teplý čaj s citrónom, ktorý bol sladený pravdaže zdravo, teda medom.

Deň jablák

Dievčatá z krúžku masmediálnej komunikácie sa „blysi“ aj tretíkrát, keď svojimi výstížnými rozhlasovými pásmami moderovali Deň jablák. Pripomíname si ho 22. októbra, a tak v tento deň čakala na žiakov našej školy jablková výzdoba. Toto vskutku úžasne zdravé, chutné, zároveň v našich podmienkach i dostupné ovocie, ktorého využitie v kuchyni je mnohoraké, dominovalo i v desiatových balíčkoch našich školákov a ich pedagógov. Veľkú radosť deťom urobili i niektoré mamičky a teta školníčka, ktoré prichystali aj chutné jablkové koláče a detskú výživu.

Z. Remetová

Súťaže v zostrihu

Cezpoňny beh a futbal

Zmiešané družstvo starších žiakov, dievčat a chlapcov vyšších ročníkov, sa úspešne zúčastnilo na okresnej súťaži v cezpoňnom behu. Naši žiaci sa na tejto súťaži zúčastňujú ešte len krátko, zapojili sme sa do druhého ročníka, napriek tomu sa v konkurencii nestratili. Futbalový krúžok našej školy pripravil pre chlapcov 2. stupňa jesenný futbalový turnaj.

Olympiáda v slovenskom jazyku

V tomto školskom roku sa pre žiakov otvorila možnosť zmerať si svoje sily i v slovenčine. Nultý ročník olympiády bolo potrebné zorganizovať pomerne narychlo, týkalo sa to jednak prípravy žiakov, jednak i organizácie školského kola. Podarilo sa, a tak nás mohla P. Fecková z 9. ročníka pekne reprezentovať v okresnom kole.

Čítame a pracujeme s detskými časopismi

Rozvíjať vzťah k čítaniu sa snažíme i detskými časopismi. Vhodný detský časopis má širšie využitie, je nielen zdrojom zábavy, ale i vedomostí, zručností a tvorivosti. Poskytuje priestor na čítanie, informácie i súťaže, má využitie doma i v škole. Za peknú prácu s detským časopisom získala naša škola i naši žiaci ocenenie redakcie.

zš

Zo Základnej školy v Drienove

Večer strašidiel

Podvečer 26. októbra patrili priestory našej školy všetkým prirodzeným i maskovaným strašidlám, čarodějniciam a iným „strašidelným“ bytostiam. Tento čas sme vybrali vzhľadom na blížiacu sa magické obdobie od novembra do Vianoc, ktoré praje duchovným bytostiam, magickému duchovnu. Tieto zvyky si pripomínajú mnohé kultúry v rozličných formách, napr. naša Lucia, Sviatok všetkých svätých, ale i Halloween a pod. Rozhodli sme sa preto pripomenúť si tento čas, staré i nové rituály, trochu sa zabaviť a trochu sa aj báť. Stretli sme sa o 17.00, v čase, keď svetlo ustupuje tme, v čase, keď je moc všetkých magických osôb najsilnejšia. Naš spoločný „strašidelný“ večer začal sprievodom hlavným námestím v Drienove a pokračoval v priestoroch školy, kde dominovala atmosféra „strašných“ zvukov. Pozreli sme si tematicky ladený príbeh, čítali sme si príbehy, „zdobili“ sme si tváre a kostýmy motívami, aby sme napokon mohli vybrať tie „najhroznejšie“ strašidlá. Počas večera miestnosť osvetľovali len mihotavé svetielka sviečok a lampiónov, chvíle sme si spríjemnili rôznymi súťažami. Keďže sa všetky strašidlá snažili, všetky boli odmenené sladkou odmenou. Prežili sme pekný premiérový večer, ktorý sa môže stať novou tradíciou našej školy.

P. Mirdalová

Pravek v 21. storočí

Učiť, vyučovať sa dá všelijako. Našou snahou je deti naučiť, zároveň umožniť zažiť, teda zážitkové učenie, ktoré v sebe nesie prvky projektového vyučovania. Občas sa tak v škole „hráme“ napr. na detektívov, to keď sa učíme o detektívnej literatúre, na turistických sprievodcov, to keď sa učíme cudzí jazyk... V októbri do našej školy zasa zavítal pravek. Dejepisné učivo o praveku formou projektového zážitkového učenia deti skutočne chytilo, a tak nebolo ničím zvláštnym stretnúť v našej škole pravekých ľudí v primitívnom dobovom oblečení, lovcov zvierat s primitívnymi zbraňami či praveké ženy s dobovými nástrojmi.

D. Krajňáková

Európsky deň rodičov a škôl

Milí rodičia a priatelia školy, srdečne Vás pozývame na návštevu pri príležitosti Európskeho dňa rodičov a škôl 30. októbra 2007 od 10.00 hod. Priestory školy budú sprístupnené všetkým záujemcom, ktorí sa chcú stať účastníkmi dňa otvorených dverí i rôznych sprievodných aktivít, ktoré sme pre

Vás pripravili.

- 10.00-11.00 škola dokorán – prehliadka školy, internetová kaviareň pre rodičov a priateľov školy (učebňa PC);
- 11.00-11.15 vystúpenie školského súboru Drienka na dolnej chodbe;
- 11.15-13.00 prezentácia umelecko-remeselného majstrovstva Drienovčanov i Nedrienovčanov:
  - práca s drevom – Jožo Jurek z Drienova (učebňa VV),
  - pekár, cukrár – Jozef Jurek z Drienova (dolná chodba),
  - práca s rohovinou – (do tretice) Jozef Jurek z Drienova (učebňa VV),
  - umelecké viazanie kytíc – Ivana Vancová z Lemešian (dolná chodba);
  - zachraňujeme ľudské životy – ukážky poskytovania prvej pomoci profesionálmi z Červeného kríža (dolná chodba);
  - prešovskí modelári v akcii – ukážky lietania modelov (telocvičňa);
- 13.00-14.00 obedňajšia prestávka;
- 14.00-16.00 pyrotechnik v akcii (školský areál pri telocvični),
  - zabávame sa s kolotočmi (školský dvor).
 Pre žiakov školy jazdy zadarmo, pre členov záujmového vzdelávania jazdy navyše zadarmo!

Spolu s našimi žiakmi sa tešíme na Vašu návštevu.
rš

Mgr. Rastislav Pribula - OXCOM
Kvetná 24,
082 04 Drienov
tel. 0908 084 383
www.oxcom.sk
oxcom@oxcom.sk

Počítače, notebooky, komponenty do počítačov, tlačiarne, spotrebný materiál do tlačiarň, komplet počítačový sortiment za výborné ceny. Servis a opravy počítačov za polovičné až tretinové ceny oproti iným firmám. Zhotovenie a prevádzka internetových stránok. Realizácia menších sietí. Ponúkame aj používané značkové počítače a príslušenstvo zo zahraničných bánk za výborné ceny. Používaný počítač si môže dovoliť každý.